

teressanteste og, jeg kunde jo føje til, ogsaa det behageligste, idet det jo gaar ud paa baade at foretage en Indskrænkning af Embedsmændenes Antal under Hærens Forplejningskorps og samtidig, hvad der jo er en ret naturlig Følge deraf, at indvinde en Besparelse. Jeg maatte maaske have Lov til at minde om, at det er jo ikke saa svært mange Aar siden, vi her paa Rigsdagen have beskæftiget os med en Omordning af Hærens Forplejningskorps; det er vist en halv Snæs Aar eller 11 Aar siden. Jeg ved ikke, om ærede Medlemmer, der sad i Tinget den Gang, maaske erindre, at det Forslag, vi da havde til Behandling, saaledes som det var forelagt fra den daværende Krigsministers Side, gik ud paa baade en Forøgelse af Embeds- og Bestillingsmændenes Antal og ret naturligt da ogsaa en Forøgelse af de med Forplejningskorpsen forbundne Udgifter. Det Udvalg, som den Gang behandlede Sagen, fik med megen Møje, kan jeg vel nok sige — jeg havde den Ære at være Medlem af dette Udvalg —, omsider tilvejebragt saadanne Ændringer i det Forslag, som forelaa, at det var muligt at holde sig indenfor de samme Udgifter som tidligere. Derimod gik man med til — og det blev ogsaa her i Tinget vedtaget — en Ordning, der indførte en Forøgelse af Embeds- og Bestillingsmændenes Antal i Forplejningskorpsen. Det er da ret glædeligt og et Vidnesbyrd om, at der ogsaa paa Administrationens Omraade er indvundet betydelige Fremskridt, at, naar det viser sig, at det er muligt at nøjes med et mindre Antal Embedsmænd under en vis Gren af Administrationen, bliver der ogsaa forelagt Forslag i saa Henseende for Rigsdagen. Jeg synes, der er Grund til at udtale Tilfredshed med, at vi, hvad der ganske vist sjælden sker, her staa overfor et Forslag, der medfører ikke alene en Besparelse, men ogsaa en Indskrænkning af Embedsmændenes Antal under en Gren af Administrationen.

Jeg skal i øvrigt ikke komme ind paa Enkelthederne i Forslaget, dels ere jo de Bemærkninger, der ledsage Forslagene, saa oplysende, saa hvis jeg skulde sige noget om Forslagets Enkeltheder, kunde det kun blive Gentagelse af, hvad der staa i Bemærkningerne til Lovforslaget, og dels er det jo ogsaa saadan, at det ikke er saa længe, siden Lovforslaget blev forelagt, og den højtærede Forsvarsminister gjorde da kortelig Rede baade for Forslaget i dets Almindelighed og for enkelte af dets Detailbestemmelser i Særdeleshed. Jeg tror

at turde gaa ud fra, at man fra alle Sider er tilfreds med, da det maa erkendes som nødvendigt at gaa til en Omordning baade af Hærens Lægekorps og af dens Dyrlegekorps, at det saa er muligt at indvinde de til denne Omordning fornødne Midler ved en Besparelse indenfor Forplejningskorpsen, ligesom man vel er tilfreds med, at de med Tilvejebringelsen af et Mobiliseringskontor forbundne Udgifter ville kunne indvindes ved Besparelser gennem Nedlæggelsen af et Departementschefsemdede under Krigsministeriet. Heller ikke finder jeg nogen Anledning til at gaa ind paa at nævne i Enkeltheder, hvad de følgende 4 paa Dagsordenen opførte Lovforslag gaa ud paa. Jeg tror, det fra alle Sider vil erkendes, at det er en forsvarlig og nødvendig Omordning af baade Læge- og Dyrlegekorpsen, og at det maa siges at være forsvarligt at nedlægge et Departementschefsemdede og gaa til Oprettelsen af det i det sidste af de paa Dagsordenen opførte Forslag omhandlede Mobiliseringskontor. Jeg skal anbefale samtlige disse 5 Lovforslag til velvillig og hurtig Behandling i Tinget.

K. M. Klausen: Af de 5 tilbageværende Lovforslag er der to, som jeg fuldt ud kan slutte mig til, nemlig de to, der vedrøre Ordningen af Hærens Forplejningskorps og Nedlæggelsen af et Departementschefsemdede. Disse to Forslag betegne et godt og glædeligt Fremskridt, idet de nemlig ville medføre en Nedsættelse i Militærundergifterne til et samlet Beløb af 29,000 Kr. Det er noget nyt, ja, helt uvant for os at faa Militærforslag, som medføre Besparelser, men det er Forslag, som ere i udmærket Overensstemmelse med Vestrens gamle Program og nøje i Overensstemmelse med alle de mange Løfter, de have givet deres Vælgere om at arbejde hen til Militærundergifternes Nedsættelse. Det er ogsaa min Overbevisning, at naar disse to Forslag blive vedtagne, vil det blive de to Ting, som Venstremændene helst ville tale om, naar de til Sommer komme ud til deres Vælgere, for der kunne de da endelig en Gang fremlægge Bevis for, at de have arbejdet for deres Program, og at det er lykkedes dem at faa Militærundergifterne bragte en Del ned. Disse to Forslag kan jeg altsaa give min fulde Tilslutning.

De andre 3 Forslag kan jeg derimod ikke slutte mig til. Det ene af dem vedrører Oprettelsen af et Mobiliseringskontor. Jeg skal gerne indrømme, at vort Mobiliseringsvæsen for Øjeblikket er meget daar-